

Turcsány Péter

Cro-magnon tündére

Rád bízom, rád bíztam azt a délutánt;
Mennyi elfecsérelt és utált
Hím-nős kaland esalt lépre addig is!

Keleti bőrdöd szilajsága vonzott,
Jöttem hozzád, férfi, a trónja fosztott,
Lettél ajándékom, súlyos álomi dísz.

Földjáró léptek tigrise vagy,
Afrika szült vagy kárpáti omlott agyag,
De hóvirág arcod enyém marad.

Bejártam érted végzeted termeit,
Belső várkastélyod szépsége nyílt,
Vétkeink küszöbén zuhanva át!

Azok a férfifogó csápok, a tiéid,
Nekem borukat életem aranykelyhébe mérik
S köszöntik bennem az első királyt.

Omló hajad éjjel-fekete,
Foganásom tündére, te,
Rugtat öledben jövőnk gyermeke.

Jégoszlató szemed öröme árad,
Szépanyám szüli meg ükunokámat.

Ars humana

Hallom a kékség, a nyüzsgő
égbolt
mellettem suhanó
neszeit

és elpihenek, ha a küzdő
rég-volt
pillanata - magamhoz
csitít.